

Tithing Straw

Parasha: [Toldot](#) (FFOZ)

Toldot - תולדות: "Generations"

Torah : Genesis 25:19-28:9

Haftarah : Malachi 1:1-2:7

Gospel : Luke 3:1-18

Thought for the Week

We each possess some of Rebekah's travail, for within each one of us there are two natures wrestling one with the other. There is a little of Jacob and Esau within each of us because our flesh and our spirit are at odds with one another. There is within the believer the spiritual potential of Jacob. It is the potential to rise up, taking hold of the godly inheritance and become Israel. This is the redeemed soul, our new identity in Messiah. Yet there also lurks within each of us our old man, the bitter and angry Esau. He thinks only of satisfying his fleshly appetites, and he resents anything which prevents him from so doing.

Commentary

"Esau became a skillful hunter, a man of the field, but Jacob was a peaceful man, living in tents." (Genesis 25:27). Previously, the only hunter described by the Torah is the wicked Nimrod. Esau's passions led him away from the home, and he found his delight in killing things. Jacob, on the other hand, is described as "a peaceful man, living in tents." Unlike Esau, Jacob's priorities are in the home and with the family.

It is ironic that Western culture places so much emphasis on sporting activities and other things which keep children out of the home. We seem to be adept at raising Esau's. Our culture is one that praises hunters, conquerors and achievers. We celebrate the Nimrod's and dismiss the Abraham's. We worship the Esau's and ignore the Jacob's. But the blessing of God will rest on the Jacob's who find their delight among the tents and with the family.

We are then told that Isaac loved Esau because "because he had a taste for game." (25:28). Literally, however, the verse explains that Isaac loved Esau because "hunting was in his mouth." (25:28). The ancient Jewish commentary *Midrash Rabbah* suggests that the "hunting in his mouth" should be understood as Esau's deceit of Isaac.

Rabbi Abbahu said, "He was a hunter and fieldsman, hunting at home and hunting in the field. He hunted at home by asking, "How do you tithe salt?" and he hunted in the field by asking, "How do you tithe straw?" (Bereishit Rabbah 63:10)

Thus Esau duped Isaac into believing that he was a righteous son concerned with matters of Torah, and this was the "hunting in his mouth" for which Isaac loved him. By fixating on minutia, Esau created an exterior impression of extreme piety. There is no requirement to tithe salt and straw.

Gedachte voor de Week

Ieder van ons heeft iets van Rebekka's zwoegen, want in ieder van ons zijn er twee naturen die met elkaar worstelen. Er is een beetje van Jakob en Esau in ieder van ons, omdat ons vlees en onze geest op gespannen voet met elkaar staan. Er is binnen de gelovige het spirituele potentieel van Jakob. Het is het potentieel om op te staan, de goddelijke erfenis te grijpen en Israël worden. Dit is de verlost ziel, onze nieuwe identiteit in Messias (Christus). Toch schuilt er ook in ieder van ons de oude mens, de bittere en boze Esau. Denkt hij alleen aan zijn vleselijke lusten voldoen, en hij doet vervelend als iets hem dat belet.

Commentaar

"Esau werd een uitstekend jager, een man van het veld, maar Jakob was een rustig man, in tenten wonend." (Genesis 25:27). Daarvoor is de enige door de Thora beschreven jager de goddeloze Nimrod. Esau's passies voerde hem van thuis weg, en hij vond zijn vreugde in het doden. Anderzijds wordt Jacob als "een rustige man, in tenten wonend" beschreven. In tegenstelling tot Esau, lagen Jacobs prioriteiten thuis en bij de familie. Het is ironisch dat de Westerse cultuur zoveel nadruk legt op sportieve activiteiten en andere dingen die kinderen buiten de thuis houden. We lijken bedreven te zijn in het verhogen van Esau. Onze cultuur is er een die jagers, veroveraars en presteerders looft. We vieren de Nimrod's en ontslaan de Abrahammen. Wij aanbidden de Esau's en negeren de Jacob's. Maar de zegen van God zal op de Jacob's rusten die hun vreugde vinden tussen de tenten en bij de familie. Dan wordt ons verteld dat Isaac Esau liefhad, wegens "dat hij een voorliefde voor wild had." (25:28). Letterlijk, het vers verklaart hoe dan ook dat Isaac Esau liefhad omdat "de jacht in zijn mond was." (25:28). De oude Joodse commentaar *Midrash Rabbah* suggereert dat de "jacht in zijn mond" moet worden opgevat als Esau's bedriegen van Isaac.

Rabbi Abbahu zei: "Hij was een jager en man van het veld, thuis jagen en in het veld jagen. Hij jaagde thuis door te vragen: "Hoe vertien je zout?" En hij jaagde in het veld door te vragen: "Hoe vertien je stro?" (Bereishit Rabba 63:10)

Zo bedroog Esau Isaac in het geloof dat hij een zoon goede was, begaan met de Tora aangelegenheden, en dit was de "jacht in zijn mond" waarvoor Isaac van hem hield. Door op kleinigheden te fixeren, creëerde Esau een uiterlijke indruk van extreme vroomheid. Er is geen verplichting om zout en stro te vertien.

Yeshua invokes this tradition when He rebukes certain ones among the Pharisees for a similar pretense of righteousness. While they ignored justice, mercy and faithfulness, they preoccupied themselves with tithing even their spices. In so doing, the Pharisees sought to show that their observance went beyond the requirements of the Torah. Yeshua applauds their stringency saying, "this you should have done," but He rebukes them for ignoring the weightier matters of Torah.

Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you tithe mint and dill and cummin, and have neglected the weightier provisions of the Torah: justice and mercy and faithfulness; but these are the things you should have done without neglecting the others.
(Matthew 23:23)

Yeshua beroept zich op deze traditie toen Hij bepaalde mensen onder de Farizeeën berispte voor een vergelijkbare schijn van gerechtigheid. Terwijl ze aan gerechtigheid, barmhartigheid en trouw voorbij gingen, hielden ze zich bezig met tiende zelfs hun specerijen. Daarbij probeerden de Farizeeën aan te tonen dat hun naleving verder ging dan de eisen van de Thora. Yeshua juicht hun striktheid toe door te zeggen, "dit zou je moeten gedaan hebben," maar Hij berispt hen voor het negeren van de gewichtiger dingen van de Thora.

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Want u vertient munt en dille en komijn, en hebt de zwaardere bepalingen van de Thora verwaarloosd: gerechtigheid en barmhartigheid en trouw, maar dit zijn de dingen die je moet hebben gedaan zonder het andere na te laten. (Matteüs 23:23)